

โรคไข้วัดใหญ่เกิดการติดเชือทางทางเดินหายใจ อาการจะเกิดขึ้นทันทีทันใดประมาณ7-10วันและอาการก็จะหายไป บางรายสามารถหายเองได้โดยไม่ต้องรักษา

สาเหตุ

ไข้วัดใหญ่เกิดจากเชื้อไวรัส แบบ์ออกเป็นชนิด เอและบี หรือซี ซึ่งชนิดเจพบได้บ่อยที่สุด บุคคลได้รับเชื้อไวรัสจากการหายใจที่เป็นระอองเล็กๆที่สามารถติดต่อกันไปสู่บุคคลอื่นได้จากการไอจาม หรือสัมผัสกับสิ่งของหรือบุคคลที่มีเชื้ออยู่ ลักษณะคล้ายไข้วัดธรรมดาแต่แย่งกว่า

อาการ

มักเกิดในทันที เกิดภายใน 24-48 ชม.หลังจากได้รับเชื้อไวรัส อาการที่แย่งที่สุด และไข้วอยู่ประมาณ3-5วัน ไข้วจะสูงราวๆ 101องศาฟาเรนไฮด์ หนาวสั่น ปวดตามกล้ามเนื้อ อ่อนเพลียง และเหนียง ปวดหัว ปวดตา เวลาเจอแสง ไอจาม เจ็บคอ น้ำมูกไหล ระคายเคืองระแพาะ(เกิดในเด็กมากกว่าผู้ใหญ่) อาการไอและอ่อนแรงแรงจะมีอาการประมาณ 6 สัปดาห์

วินิจฉัย

จากอาการ โดยเฉพาะหน้าผนและหนาว แพทย์จะตรวจแล็บเฉพาะ รวมถึงไปดึงเก็บสารคัดหลั่งจากจมูกหรือเลือด

การรักษา

การรักษาที่ดีที่สุดคือการพักผ่อน ไข้หวัดใหญ่ไม่สามารถรักษาให้หายได้จากปฏิชีวนะ แต่ ยาอื่นๆสามารถควบคุมอาการ และยาต้านไวรัสช่วยทำให้ระยะเวลาในการป่วยสั้นลง

ควรไม่ควร

- ✓ ควรดื่มน้ำมากๆอย่างน้อย 8 แก้ว
- ✓ ควรหยุดสูบบุหรี่จะช่วยลดภาวะแทรกซ้อนที่อาจเกิดขึ้นได้
- ✓ ควรพักผ่อนให้เพียงพอ และพักผ่อนต่อไปอีก2-3วันหลังจากอาการเริ่มดีขึ้น
- ✓ ควรล้างมือบ่อยๆทั้งผู้ป่วยเองและคนใกล้ชิด
- ✓ ควรรีบพบแพทย์หากอาการไข้ไอแย้มลง มีอาการหายใจเร็วสั้น แน่นหน้าอก หรือไอเป็นเลือด
- ✓ ควรรีบพบแพทย์หากพบว่าปวดและมีสารคัดหลั่งเหนียวข้นไหลจากหู

- ✗ ไม่ควรไปโรงเรียนหากสงสัยว่าเป็นไข้หวัดใหญ่
- ✗ ไม่ควรให้ผู้ป่วยที่มีภูมิคุ้มกันอ่อนแอหรือให้คีโมอยู่ใกล้ผู้ที่ เป็นไข้หวัดใหญ่
- ✗ ไม่ควรใช้เครื่องอุปโภคร่วมกับผู้ป่วย
- ✗ ไม่ควรให้ยาลดไข้เป็นแอสไพรินในเด็กอายุต่ำกว่า 16 ปี